

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XXVIII. amoris venatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

Mater ut ad longas spectet, quem perdidit, horas.
 Id sol obsequium denuò ferre neget?
 Non ego Naniades, fateor; sed nescio, magno
 Naniadæ si non sit mihi maior honos.

(2) Iosue filius Nan, sine Naue, ubi ad Gabaon pugnat contra Chananeos, iussit solem tantisper stare, donec planè hostes fudisset.

ELEGIA XXVIII.

Amoris venatio.

1. Amor Puerum, seu hinnulum venatur.
2. Varios affectus, seu canes viaticos excitat.
3. B. Virgo queritur irritum laborem impendi.

Mœsta sonant igitur raucis iam cornua campis:
 Luctificis concors sylua remugit agris.
 Spesque, Timorque, Pudorque, Audacia mista timori
 Præcipitant volucrem, quæ vocat aura, fugam.
 Haud potis æratas canis vlla tenere catenas:
 Abrumpit rapido vincla, morasque pede.
 Nec minus arripedem rapido traho turbine cursum
 Ocyor orbandâ tigride cura ruit.
 Nempe mihi vires, & viribus additus ardor;
 Quem gelidis niuibus, nec mare vincat aquis.
 Magnanimus comes asper enim labor vrget amorem;
 Quo sine quisquis amat, nescit amore frui.
 Excursionem nemo omne, cauæ genus omne latebræ,
 Quæ tigris erumpit, vel leo toruus adit.
 Ipse leo, si virgo iubes, nouus ibo Leoni,
 Iussis: immani tigridi tigris ero.
 Nil fera parua lepus iuvat: ire per arma leonum
 Est labor; is fori pectore dignus honos.
 Quippe piuin vis nulla, metusque absterret Amorem;
 Ipse, vel vnde cadam, suggerit arma timor.

Quamlibet

Quamlibet horrendâ fletat caligine saltus
 Saltus erit talis area nuda meis.
 Aurea quæ gravidâ depromo tela pharetrâ,
 Sol credo radijs induet illa suis.
 Lux ut aberrantem deprendat, & arguat hinnum
 Seu caua saxa regunt, seu via cæca tenet.
 Spicula tum mittam diræ nil conscia noxæ;
 Qui dabit hîc mucro vulnus, is addet opem.
 Adspicis hunc, rapido qui præuolat impete pernix
 Hinnuleum, rapidis quem timor urget equis
 En, illum volucris defigo protinus ictu:
 Nullus at innocuo vulnere sanguis iit:
 Sic & ego vario palantem calle puellum
 Urgebo iaculis; nec dolor ullus edet.
 Sic ait; atque sibi plumosas vellicat alas,
 Et iaculis pennas adijcit inde suis.
 Inde loci properans, vocat agmina conscia voti
 Sæpè sui, & clamat: quâ licet, ite canes.
 Quâ licet, ite canes: quot Amor sub principe curâ
 Dux regit affectus; crede tot ire canes.
 Quâ licet, ite canes: labor vltimus urget; anhele
 Pectore præcipites, quâ licet, ite canes.
 Sed sit ut in campis, vario via didita flexu,
 Currite: currendo sæpè paratur Amor.
 Forsan ad hoc nomen tam dulce, recurreret aberrans
 Hinnulus in gremium cerua beata tuum.
 Nunc & ager, teneris modò sæpè quod egerat annis.
 Hinnulus, ut ceruæ sit comes vsque suæ.
 Sed nusquam lateri, latus atterit ille parentis.
 Ah! fugit, ac fugiens Parthica tela iacit,
 Siue graues stimulos sub pectore linquit amantis:
 Quales verna perens arua relinquit apis.
 Si quid enim dulci felix amor occupat vsu,
 Hoc perit, hinc læso gliscit amore dolor.

ELEGIA

G
 sper
 at.
 endi.
 : 1
 ri
 5
 11
 iber